

Prima pagină>Proceduri judiciare>Cauze penale>Cooperarea judiciară>**Confiscare**

Confiscare

Confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni este considerată de mult timp în Uniunea Europeană ca fiind unul dintre cele mai eficiente instrumente de combatere a criminalității organizate. Confiscarea vizează principalul motiv de existență a criminalității organizate, și anume maximizarea profitului prin mijloace ilegale. Confiscarea presupune o hotărâre judecătorească definitivă, care are ca rezultat deposedarea definitivă de bunuri.

Confiscarea la nivel internațional

La nivel internațional există mai multe instrumente care promovează confiscarea produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni. Etapa cea mai importantă în promovarea confiscării activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni este reprezentată de [Convenția de la Strasbourg din 1990](#), care a fost ratificată de toate cele 27 de state membre ale UE. Această convenție urmărește promovarea cooperării internaționale în identificarea, urmărirea, înghețarea și confiscarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni. Convenția a fost completată și actualizată prin [Cea de a doua Convenție de la Strasbourg](#).

Confiscarea în Uniunea Europeană

Uniunea Europeană a susținut de mult timp importanța confiscării produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni. Pentru a asigura o abordare comună a confiscării în cadrul UE, în ultimii ani s-au adoptat mai multe instrumente legislative ale UE. În prezent, UE se concentrează asupra punerii în aplicare corespunzătoare a acestor instrumente la nivel național.

[Decizia-cadru privind înghețarea și confiscarea](#) produselor provenite din săvârșirea de infracțiuni a fost adoptată în anul 2001. Aceasta urmărește să asigure o abordare minimă comună a statelor membre cu privire la infracțiunile în cazul cărora ar trebui să se dispună confiscarea. Regula generală este aceea că în cazul în care o infracțiune este pasibilă de o pedeapsă cu închisoarea mai mare de un an, legislația națională trebuie să permită dispunerea confiscării produselor provenite din săvârșirea infracțiunii respective. Statele membre au obligația de a institui un sistem de confiscare a valorilor. Toate cererile din partea altor state membre trebuie prelucrate cu același grad de prioritate ca cel acordat în cadrul procedurilor pur interne.

[Decizia-cadru privind confiscarea](#) din 2005 urmărește să asigure o armonizare suplimentară a legislației statelor membre cu privire la confiscarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni.

[Decizia-cadru privind recunoașterea reciprocă a hotărârilor de confiscare](#) stabilește normele în temeiul cărora autoritățile judiciare dintr-un stat membru vor recunoaște și vor executa pe teritoriul lor un ordin de confiscare emis de autoritățile judiciare competente ale unui alt stat membru. Valoarea bunurilor confiscate va fi împărțită în mod egal între statul care a emis ordinul și cel care l-a pus în aplicare.

Ordinul de confiscare este precedat în mod frecvent de înghețarea activelor. Pentru a permite autorităților judiciare competente să pună sechestru pe bunuri la cererea autorităților judiciare ale unui alt stat membru, în 2003 s-a adoptat [Decizia-cadru privind înghețarea bunurilor sau a probelor](#) (a se vedea și secțiunea privind înghețarea activelor și a mijloacelor de probă).

Pentru a eficientiza cooperarea practică între autoritățile judiciare, [Decizia Consiliului privind oficiile de recuperare a creanțelor](#) urmărește să consolideze cooperarea informală dintre punctele de contact ale statelor membre care își desfășoară activitatea în domeniul identificării, urmării și recuperării activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni, în cadrul [rețelei CARIN](#). Această decizie prevede obligația statelor membre de a înființa sau de a desemna „oficii de recuperare a creanțelor”, a căror funcție este de a facilita cooperarea eficientă și schimbul de informații în domeniul recuperării activelor.

În 2014 s-a adoptat o [directivă](#) menită să faciliteze confiscarea de către statele membre ale UE a activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni grave și din activități de criminalitate organizată. Directiva urmărește simplificarea normelor existente și completarea unor lacune importante de care profită grupurile de criminalitate organizată. Aceasta va întări capacitatea statelor UE de a confisca active care au fost transferate terților, va facilita confiscarea activelor provenite din săvârșirea de infracțiuni, chiar și în cazul în care suspectul a fugit, și va permite autorităților competente să înghețe temporar activele care riscă să dispară dacă nu se iau măsuri.

Ultima actualizare: 06/10/2020

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Comisia actualizează conținutul acestui site, pentru a reflecta retragerea Regatului Unit din Uniunea Europeană. Eventualele fragmente care nu reflectă încă retragerea Regatului Unit nu apar intenționat pe site și vor fi modificate în curând.